

Joan Burgués și Ricard de la Casa expozați la „Promovarea artelor decorative“ de la Barcelona

José de la Higuera

extras din revista spaniolă „ARTRE FOTOGRAFICO“

În cadrul activităților pe care ANFA-FAD (Promovarea Artelor Decorative) le-a prevăzut pentru manifestarea artistică „Primăvara fotografică“, s-a contat pe colaborarea fotografilor Joan Burgues Martisella și Ricard de la Casa din Andorra, cu expoziția intitulată „Retalls“ (Cupoane).

Manifestarea era considerată un eveniment artistic și social, deoarece pe lângă numeroșii prieteni pe care cei doi andorezi îi au la Barcelona, urma să fie prezent la inaugurare Dl. Herbert Barrera, președintele Parlamentului din Catalonia. Ilustra sa personalitate și înalta funcție dădeau relief marelui manifestări organizată de ANFA-FAD atât din punct de vedere artistic, cât cultural. Dl. Barrera și-a exprimat deschis părerea, amabil și având timp pentru toți, accesibil oricăror întrebări, s-a lăsat fotografiat de reprezentanții mijloacelor de informare. Ziarul „El Noticiero Universal“ a publicat la momentul respectiv o cronică amănunțită semnată de Rosario Martinez Rochina. Revista „Arte Fotografico“ are plăcerea cu acest prilej de a consacra articolul de față evenimentului, în exclusivitate.

Numeroșii spectatori — mulți prieteni sosiți de la o distanță considerabilă — și reprezentanții mass-media au dat acestei manifestări scintila categorică a tradiției înrădăcinate care, poate prin „uitare“ se cam pierde cu timpul în ambianța culturală barceloneză. Se palpa ciudata și plăcuta senzație a lucrului extraordinar și voința încăpăținată a unor fotografi care, exprimând neliniștea și pasiunea pe care o regăsești în Andorra (și amintim importante lor succese internaționale) ofereau aventura fotografiei a „cupoanelor“ lor, fruct al trăirilor, al peregrinărilor lor, al repertoriului senin al imaginației lor folosită în reportaj. ANFA-FAD a însemnat un moment de întâlnire în care toți cei

prezenți au vibrat la cota maximă a prieteniei. A fost o după-amiază de neuit și prin organizare și prin potențialitatea unui spirit ce va rămâne prezent în vastul calendar al activităților lor.

Cunoscând activitatea pe care de ani de zile o desfășoară Joan Burgues și Ricard de la Casa, nu surprinde faptul că au colaborat la această compoziție care întrece limitele unor lucrări personale, devenind o anumită formă de expresie. Dubla participare la o temă bogată, amplu documentată și încărcată de o anume poezie presupune sincronizare în gândire (imaginație), în sensibilitatea artistică și în efortul de realizare. Imaginile lor unite permit comunicarea cu spectatorul, împlinind o etapă în traiectoria acestor tineri fotografi.

Nucleul central al expoziției l-a constituit varietatea tematică, evidențiind trăsături, descoperind aspecte ale mediului înconjurător cu acel instinct extraordinar care conduce mina artistului. Este exprimarea liberă, de talent, a realismului fotografic. De la mica pasăre la pasul energic ostășesc, reportajul sensibilizează orice înțelegător, făurește un limbaj ce poate fi explicat, dar care, în același timp, se face înțeles, Atracția spontană și seriile succesive de impresii fotografice ce denotă un mare simț pedagogic, fac necesară prezența unui text care ar servi acestei colecții. Sobrietatea albului și negrului ne permite să apreciem pretinsa îndepărtare pe care au dorit-o autorii față de artificiile tehnice folosite în prezent. Cineva ar putea remarca faptul că unele fotografii sînt parcă „scoase“ din anii șaiszeci. Iar celor care ar face asemenea remarci autorii le-ar putea răspunde că „aceasta a și fost intenția noastră“, că au dorit să presare acestei expoziții o ușoară nostalgie clasică total distanțată de modernismul „care rănește“. Să nu uităm că

atît Burgués cit și De la Casa stăpînesc o recunoscută categorie tehnică pentru care laboratorul nu mai are nici un secret. Dacă ar fi fost în intenția lor, autorii, împreună sau separat, ar fi făcut din mijloacele de care dispun tot soiul de artificii cu negativele folosite, dar au preferat să dea dimensiunea autenticului viu, fără falsități, fără să suscite polemici. Să se vadă ceea ce ei au văzut și să simtă ceea ce ei au simțit. În fond, aceasta, este realitatea și adevărul unui sentiment fotografic care caută doar, sau pretinde a căuta, forță activă, în spațiul și în elementele grafice. Mi se pare corectă această poziție și ea trebuie respectată cu o anume admirație.

Este bine să se știe că atît Joan cit și Richard au străbătut deja un anumit traseu în panorama fotografică și au colaborat la promovarea cunoașterii și răspîndirii fotografiei. La începutul anilor șaptezeci au participat la expoziții locale și străine. În anul 1976, fac parte ca membri individuali din Europhot (Asociația Europeană a Fotografilor Profesioniști), iar un an mai târziu din partea acestei organizații recunoașterea Andorrei, care va face parte din 1977. În 1978, demarează Festivalurile Fotografiei și Filmului de Amatori, obținind recunoașterea oficială internațională a UNICA (Uniunea Internațională a Cineaștilor Amatori) și a FIAP, din care fac parte ca membri individuali. FIAP recunoaște în 1981 meritele în favoarea fotografiei și le oferă distincția Es. FIAP. Activitatea lor ca expozați se întinde între 1969 și 1982, cu lucrări în afară de Spania, în Franța, România etc., în special Bienala Europhot, unde au fost invitați să participe cei mai buni fotografi europeni.

Această ultimă expoziție fotografică la AFAD înseamnă pentru Joan și Ricard, poate începutul unor noi activități ●